

Ահա նոյն հատուածներուն թարգմանութիւնը .

«Անաստասի գահակալութեան և Զննոնի մահուան տարին՝ հոգևոր շնորհներով պայծառացած աստուածարեալ մարդ մը Երեմիա անուն ազգաւ Հայ՝ այցելեց մենաստանը, հետն էին իր երկու աշակերտները՝ Պետրոս և Պօղոս, այսպէս կոչուած՝ իբրև ստոյգ պատկերն ու գրող մը անոր կեանքին: Ասոնցմէ Պօղոսը երկար ժամանակ ապրեցաւ մենաստանին մէջ, եւ սքանչելոյն Սաբայի ուղղութեանց կատարեալ փորձն առաւ. ստէպ խօսելով անոր շուրջիններուն հետ, որոնցմէ շատերն ապահովարար հետեող էին մարդուն ներկայ վարքին հաւասարապէս (Հտծ. 68):

«Արդ՝ երբ անոնք յարեցան մենաստանին, երանելին Սորա շատ ուրախացաւ. եւ անոնց յատկացուց այրին հիւսիսակողմի փոքրիկ խուցը՝ ուր իր ճգնութիւններն անցուցած էր առաջին օրէն, և ուր ջուրի հոսանք մը կար, և անոնց տուաւ փոքրիկ աղօթարանը, որպէս զի կիրակի և շաբաթ օրերը՝ իրենց լեզուովը կատարեն սովորական փառաբանութիւնները. այդ օրէն էր որ Հայերը ընդունուեցան մենաստանին մէջ (Հտծ. 70):

«Եւ որովհետեւ առաջին աստուածաշէն տաճարը նեղ եկաւ եղբայրներու ժողովման եւ աղօթարանին մեծութիւնն ալ չբաւեց Հայոց բազմութեան. աստուածարեալն Սորա անոնց հիմնրուն վրայ ուրիշ շէնք մը կանգնեց՝ առաւելագոյն վայելչութեամբ եւ մեծութեամբ, ու զայն նուիրեց Աստուածածնի, եւ նաւակատիքը կատարեց ըստ սովորութեան, եւ յանձնեց զայն եղբայրներուն, որպէս զի յետ այնորիկ հոն ժողովուին, և Հայոց բազմութիւնն ալ նոյն սուրբ տաճարը փոխադրեց, որպէս զի քրիստոնէական փառաբանութիւնները եւ Աւետարանը իրենց լեզուովը կարգան ունկնդիրներուն, աստուածային խորհուրդներուն հաղորդուելով ուրիշներու հետ, եւ հասարակաց ըլլայ ամէնուն մասնակցութիւնը (Հտծ. 92):

« . . . Տեսնելով որ Հայերը սրբազան երգերու կարգերը ուղղութեամբ կը պաշտեն, թոյլատրեց անոնց իրենց բնիկ լեզուովը երգել, բաց ի երեքսրբեանէն՝ զոր յունարէն երգել կանոնադրեց. յանձնարարելով նաեւ որ շաբաթ օրերը այրին մատրան եւ կիրակի օրերը՝ Աստուածածնի մէջ ժողովուին, եւ իւրաքանչիւրին մէջ կիրակի՝ երեկի և տէրունական տօներու առթիւ՝ երեկոյէ մինչև առաւօտ երկարաձգուի հսկումը» (Հտծ. 93):